

Recomandările Caritas Europa pentru Strategia Europeană de Îngrijire de Lungă Durată

Recomandarea 1:

Uniunea Europeană ar trebui să adopte o „regulă de aur” pentru investițiile sociale și infrastructura socială pentru statele membre, ca parte a cadrului fiscal. Adoptarea unei „reguli de aur” care să permită statelor membre să investească în infrastructura socială și inovarea socială le-ar sprijini în punerea în aplicare a Recomandării Consiliului privind Îngrijirea de Lungă Durată și în modernizarea sistemelor lor de îngrijire.

Recomandarea 2:

Comisia Europeană ar trebui să introducă un mecanism de convergență socială în procesul semestrului european, pentru a asigura o abordare echilibrată a politicii sociale, economice și de mediu la nivelul UE și ca politica macroeconomică să nu submineze sau să inhibe progresul către obiectivele sociale sau de mediu. Un mecanism de convergență socială ar contracara concentrarea actuală asupra politicii fiscale și economice în detrimentul obiectivelor sociale și ar permite statelor membre să realizeze un progres social real în domenii precum Îngrijirea de Lungă Durată, echilibrul dintre viața profesională și viața privată, locuri de muncă sigure și combaterea sărăciei și excluziunea socială. Un astfel de mecanism ar stimula, de asemenea, un mediu pentru investiții sociale productive, deoarece ar ajuta statele membre să identifice domeniile de investiții sociale care ar trebui să aibă prioritate pentru cheltuielile publice.

Recomandarea 3:

Toate guvernele - UE și statele sale membre, precum și țările din afara UE - ar trebui să acorde prioritate unei abordări centrate pe persoană în furnizarea Îngrijirii de Lungă Durată, asigurând îngrijire de calitate și muncă demnă în sectorul serviciilor de îngrijire. Ca servicii sociale de interes general, serviciile de Îngrijire de Lungă Durată trebuie să îndeplinească o funcție socială clară, facilitând incluziunea socială și salvagardarea drepturilor fundamentale ale omului și ale tuturor persoanelor care au nevoie de îngrijire, precum și să orienteze criteriile de calitate și stimulentele financiare către acest scop, astfel încât să garanteze dreptul de a avea grijă de toată lumea, indiferent de situația lor financiară. Investițiile în furnizarea de servicii non-profit, cum ar fi prin intermediul întreprinderilor sociale, sunt cunoscute pentru acest lucru și ar trebui încurajate.

Recomandarea 4:

Comisia Europeană ar trebui să propună o Garanție UE de îngrijire. O Garanție de îngrijire a UE ar sprijini și completa Recomandarea Consiliului privind Îngrijirea de Lungă Durată, respectând principiile participării și libertății de alegere și sprijinind monitorizarea și implementarea acestora. De asemenea, ar crea condiții de susținere pentru serviciile de asistență socială în întreaga Europă și ar ajuta eforturile de abordare a asimetriilor sociale din UE relevante pentru strategiile de îngrijire ale statelor membre. Acest lucru necesită stabilirea unui sistem foarte cuprinzător de beneficii, sprijin și servicii.

Recomandarea 5:

În legătură cu Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și viața privată, statele membre ar trebui să adopte scheme de îngrijire care să permită lucrătorilor, care doresc să părăsească temporar locurile de muncă actuale pentru a oferi îngrijire rudelor, să primească salarii rezistente la sărăcie. Acest lucru ar trebui să realizeze în combinație cu oportunități adecvate de educație și formare pentru îngrijitorul informal.

Recomandarea 6:

Comisia Europeană ar trebui să dezvolte un cadru obligatoriu de venit minim pentru a se asigura că cei mai săraci din Europa au acces la o formă minimă de sprijin pentru venit, în combinație cu acces garantat la servicii, inclusiv Îngrijire de Lungă Durată. Persoanele în vârstă cu cele mai mici pensii au mai multe nevoi de îngrijire nesatisfăcute pur și simplu pentru că nu își pot permite servicii Îngrijire de Lungă Durată. Abordarea inadecvării veniturilor și recunoașterea realității că costul îngrijirii este cu mult peste venitul minim și pensiile scăzute vor fi elementele esențiale ale aplicării Recomandării Consiliului privind Îngrijirea de Lungă Durată și echilibrarea inegalităților/disparităților regionale care există în UE și între UE și țările din afara UE.

Recomandarea 7:

Statele membre europene trebuie să transpună Directiva privind salariile minime adecvate în legislația națională cât mai repede posibil și în cea mai mare măsură, acoperind toate tipurile de lucrători, inclusiv lucrătorii din sectorul Îngrijirii de Lungă Durată, aderând la indicatorul internațional de 60% salariu mediu brut și 50% brut salariul mediu și să asigure monitorizarea regulată a implementării acestuia, în special în sectorul Îngrijirii de Lungă Durată. Acest lucru ar ajuta la abordarea problemei salariilor mici și a sărăciei în muncă în sectorul Îngrijirii de Lungă Durată, în special în acele state membre ale UE cu salarii minime statutare foarte mici și în acelea în care negocierile colective trebuie îmbunătățite.

Recomandarea 8:

Statele membre ar trebui să se angajeze în dialog social și negocieri colective pentru a îmbunătăți salariile și condițiile de muncă în Îngrijirea de Lungă Durată. O astfel de negociere colectivă ar trebui să contribuie, de asemenea, la locuri de muncă de înaltă valoare în îngrijire, la oportunități de progres în carieră, acces la oportunități de formare, perfecționare și recalificare, astfel încât să se îmbunătățească calificările, recunoașterea calificărilor educaționale și profesionale și experiența de muncă dobândită în străinătate, inclusiv abilități speciale, precum și respectarea drepturilor angajaților, toate acestea fiind condiții prealabile pentru asigurarea calității serviciilor, a tratamentului și a respectării demnității utilizatorilor serviciilor de îngrijire.

Recomandarea 9:

Statele membre ar trebui să-și intensifice eforturile pentru a transpune rapid și a pune în aplicare pe deplin Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și viața privată, permițând lucrătorilor să își ia concediu de îngrijire pentru a avea grijă de membrii familiei și inclusiv sprijin financiar pentru a compensa pierderea salarială aferentă.

Recomandarea 10:

Guvernele naționale ar trebui să extindă căile obișnuite de migrare a forței de muncă pentru persoanele cu diferite de competențe (inclusiv competențe scăzute și medii) pentru a lucra în UE în condiții echitabile și nediscriminatorii la locul de muncă și să acorde prioritate statutului de rezidență sigur și durabil, cu proceduri administrative clare, eficiente și accesibile, care permit accesul la sistemul de securitate socială din țara gazdă și evită riscul de precaritate și exploatare. Este necesară flexibilitatea pentru a se asigura că drepturile și statutul de rezidență al migranților nu sunt legate de un angajator sau de un singur sector, astfel încât să se evite ca lucrătorii să înregistreze nereguli atunci când o situație de muncă se schimbă sau în cazuri de exploatare.

Recomandarea 11:

Statele membre ar trebui să detensioneze dezbaterile aprinse cu privire la regularizare și, în schimb, să o considere o opțiune politică reală, dintr-un meniu de opțiuni, care ar putea contribui la abordarea penuriei de forță de muncă în sectorul Îngrijirii de Lungă Durată, precum și la protejarea condițiilor de muncă ale lucrătorilor de îngrijire. Privite în contextul mai larg al extinderii căilor de migrație obișnuite și al abordării economiilor informale și exploatării, guvernele ar trebui: să consolideze prevenirea și protecția lucrătorilor migranți împotriva exploatării; să ofere stimulente angajatorilor pentru a angaja lucrători cu contracte formale; facilitarea eliberării permiselor de ședere stabile prin scheme de regularizare; și să colaboreze mai strâns cu Autoritatea Europeană a Muncii (ELA), pentru a crește voința politică și investițiile publice în inspecțiile muncii și instituțiile judiciare, pentru a aplica regulile și reglementările existente în ceea ce privește munca informală și pentru a sancționa angajatorii care încalcă legea. Comisia Europeană ar trebui să se asigure că ELA este dotată cu personalul și finanțarea necesare pentru a asigura mobilitatea forței de muncă migranților, coordonarea securității sociale și lupta împotriva exploatării prin muncă, încurajând totodată statele membre să aplice sancțiuni pentru angajatorii care se angajează în practici de exploatare prin muncă.

Recomandarea 12:

Guvernele naționale ar trebui să recunoască faptul că dezvoltarea parteneriatelor de mobilitate cu țările din afara UE pentru a acoperi penuria de forță de muncă în sectorul Îngrijirii de Lungă Durată este doar o soluție temporară la o problemă mai mare, și anume lipsa recunoașterii și remunerarea inadecvată pentru lucrătorii esențiali în sectorul Îngrijirii de Lungă Durată esențiali, dintre care majoritatea sunt femeile migrante. Având în vedere că statele membre se bazează deja pe parteneriate de mobilitate în afara UE, este vital să le reamintim că trebuie să asigure condiții de muncă decente și salarii echitabile și demne, în conformitate cu standardele locale,

formarea și sprijinul profesional în Îngrijirea de Lungă Durată și serviciile de asistență medicală, precum și respectarea drepturilor muncii.

Recomandarea 13:

Instituțiile europene și statele membre UE trebuie să prevină și să inverseze creșterea ulterioară a diviziunii est-vest în raport cu Îngrijirea de Lungă Durată. Trebuie întreprinse acțiuni pentru a promova convergența socială ascendentă și pentru a aborda provocările pe care drenajul îngrijirii le prezintă țărilor din interiorul și din afara UE, cum ar fi impactul acestei diviziuni în ceea ce privește infrastructura și investițiile în Îngrijirea de Lungă Durată și asupra mișcării lucrătorilor mobili din țările europene mai sărace către statele membre UE mai bogate. Statele membre trebuie să se asigure că politicile de migrație a forței de muncă nu contribuie la scurgerea forței de muncă din sectorul îngrijirilor, de exemplu, asigurând garanții, recrutare etică, facilitarea migrației circulare a forței de muncă, promovarea unității familiei și reunificarea lucrătorilor migranți, inclusiv a lucrătorilor cu calificare scăzută și mijlocie, astfel încât să se asigure că dreptul la viața de familie este respectat. Statele membre trebuie, de asemenea, să garanteze că locurile de muncă desfășurate în domeniul îngrijirii, indiferent dacă sunt efectuate de lucrători naționali sau străini, au aceleași garanții, salarii, protecție a muncii și beneficii ca și alți lucrători.

Recomandarea 14:

Comisia Europeană ar trebui să continue să sprijine statele membre să aplice acțiuni naționale strategice de îmbunătățire a competențelor pentru a contribui la dezvoltarea carierei și profesionalizarea în sectorul Îngrijirii de Lungă Durată și pentru a încuraja dezvoltarea competențelor conexe și utilizând Agenda europeană pentru competențe pentru a răspunde nevoilor de perfecționare și recalificare în întreaga Europă. Având în vedere numărul de lucrători mobili și migranți din întreaga Europă, implementarea unei forme de testare non-birocratică a competențelor - care recunoaște și confirmă nivelul de calificare, competențele și certificatele lucrătorilor din sectorul Îngrijirii de Lungă Durată din întreaga Europă - ar fi importantă, deoarece aceasta ar asigura menținerea unor standard minime pentru furnizarea de îngrijiri de calitate. De asemenea, acest lucru ar putea contribui la o mai mare recunoaștere a profesioniștilor din Îngrijirea de Lungă Durată mai înalt calificați și, prin urmare, ar putea preveni/scădea riscurile ca aceștia să lucreze sub calificările și gradele lor salariale în diferite state membre.

Recomandarea 15:

Comisia Europeană, Consiliul Europei și guvernele naționale ar trebui să asigure integrarea și armonizarea eforturilor care sprijină egalitatea între femei și bărbați în toate domeniile, în special în ceea ce privește sectorul Îngrijirii de Lungă Durată pe piața muncii și să crească preocupările legate de eliminarea sărăciei.